

det ikke er Tilfældet, saa forekommer det mig, at vort Arbejde her ogsaa kunde spares. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (L. Larsen), som i det Hele var meget streng mod den her paatænkte Ordning af Pligtjørfler og Pligtarbejde, som ogsaa igaar til at udtale, at der derved vilde ske en Uret imod de hidtil ikke Kjørepligtige, idet deres Kjørselsfrihed havde den samme Ret som f. Ex. Tiendefrihed og saadanne lignende Friheder. Jeg tror dog, at det ærede Medlem har i den Henseende taget feil eller har Uret, om jeg saa maa sige, thi denne Kjørselsfrihed for visse Hartkornbesiddere har ikke bestaaet i nogen i alt Fald overordentlig lang Aarværelse; det er vistnok først efter Forordningen af 1844, at de have faaet denne færegne Frihed. Men som Vederlag for denne Frihed have de desuden Forpligtelse til at skulle udføre 3 Gangdage aarlig, og disse ville naturligvis herved bortfalde, hvilket selvfølgelig vil bøde en hel Del paa den forpøgede Byrde, som de ville faae ved at skulle deltage i Kjørselspligten. Hertil kommer ogsaa, at disse Eiendomme ikke ere faste, men forpøges i meget betydelig Grad ved Udstykninger fra andre Eiendomme, og det vilde dog se besynnerligt ud, at saasnart der fra en Gaard udstyffes en Parcel paa nogle Ekpr. Hartkorn, skulde den derved have erhvervet en saadan færegen Ret, der ikke kunde betages den paa anden Maade end ved Afspøsning, som jeg synes, at det ærede Medlem var tilbøjelig til at mene skulde finde Sted, for at de Vedkommende skulde paatage sig den Forpligtelse at have lige Kjørselspligt med Gaardmændene. Jeg skjønner ikke rettere, end at, naar der skal foregaa en Omordning paa dette Omraade, saa vil det, naar man overhovedet vil have denne Omordning gennemført paa en for alle Parter retfærdig Maade, ikke kunne ske paa anden Maade end saaledes som her i Lovforslaget tilfigtet. Den Betænkkelighed, som der tidligere kunde være med Hensyn til de mellemkommunale Skatteforhold, vil jo heves derved, at denne Lov ikke træder i Kraft før Loven om den personlige Kommuneskat. Herved vil denne Vanfærlighed være hævet, og hvis man tilstøder Frihed til at vælge mellem forskellige Maader at udrede Pligtarbejdet og Pligtjørfler paa, altsaa ikke gjør Forholdet ens i alle Kommuner, møder man aabenbart ogsaa Vanfærligheder med Hensyn til den mellemkommunale Beskatning, og det tror jeg ogsaa er en Grund til ikke at gaa ind paa det af mig før nævnte Ændringsforslag.

Thorup: Da jeg igaar begjærede Ordet, var det næmest for at indbegaa nogle Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (L. Larsen), og som navnlig vare rettede imod mig. Det ærede Medlem vilde søge at komme bort fra, at han ikke var i Modsigelse med sig selv, men jeg hævder endnu

og fastholder, at det ærede Medlem er i Modsigelse med sig selv. Han har nemlig udtalt i Betænkningen, hvad han ogsaa udtalte igaar, at det første Afsnit var en Forbedring, men at derimod det andet Afsnit var en Uretfærdighed imod de mindre Jordbrugere. Med Hensyn til det Afsnit, som han selv vedkjender sig at være en Forbedring, er han imidlertid ikke er bleven staaende ved denne Forbedring, men har optillettet Ændringsforslag, som væsentlig afvige fra det Princip, han selv anerkjender for at være en Forbedring, og med Hensyn til det andet Afsnit, hvori han ser en Uretfærdighed imod de mindre Jordbrugere, har han ikke stillet et eneste Forslag, som forandrer dette Princip. Naar det ærede Medlem saaledes i Gjærningen viser, at han ikke gaar med til, hvad han har udtalt i Betænkningen og udtalte igaar, saa siger jeg, at det ærede Medlem er i Modsigelse med sig selv. Dernæst tillod det ærede Medlem sig at udtale, at naar jeg havde sagt, at de mindre Hartkornsbrugere i Forhold yde flere Dage til Snekastningsarbejde end de større Hartkornsbrugere, var det kun store Ord og tomme Talemaader. Jeg hævder, at det er fuldkommen vigtigt, hvad jeg igaar har sagt, og dersom det ærede Medlem vil gjøre sig bekendt med de forskellige Snekastningsregulativer, som findes her i Danmark, vil han komme til at indrømme, at jeg har Ret. Jeg beklager, at det ærede Medlem kunde komme med en saadan Udtalelse. Han har som Medlem af Udvalget selv set saadanne Regulativer som dem, jeg omtalte igaar. Jeg skal indrømme, at det ærede Medlem har været noget fraværende fra Udvalgets Møder, men i alt Fald synes jeg dog, han skulde have gjort sig bekendt med disse Regulativer, før han udtalte om mine Yttringer, at de kun vare store Ord og tomme Talemaader. Dernæst vilde det ærede Medlem hævde, at Kjørselspligten hvilede paa Jorden, og han sammenlignede da tiendeplygtigt Hartkorn og kjørselspligtigt Hartkorn med ikkekjørselspligtigt og tiendefri Hartkorn. Denne Sammenligning tror jeg halter meget. Det ærede Medlem vil dog vist indrømme mig, at man, naar en Gaard bliver udstyffet i flere smaa Parceller, ikke fordrer Kjørselspligt af en Parcel under 1 Lønde Hartkorn. Kjørselspligten følger altsaa ikke Hartkornet, og dette var altsaa en feilagtig Opfattelse af det ærede Medlem. Det ærede Medlem har jo bestandig hævdet den store Uret, som ifølge Lovforslagets andet Afsnit udvøes imod de smaa Jordbrugere, men jeg skal gjøre ham opmærksom paa, at det 2det Afsnit af dette Lovforslag ikke alene gjælder de Kjørepligtige, men ogsaa Pligtarbejdet. Det ærede Medlem kommer da til at indrømme, at Pligtarbejde til Kommunen ogsaa paahviler de mindre Jordbrugere, og at dette Pligtarbejde, som de smaa Jordbrugere ere forpligtede til at yde til Kommunen, ogsaa vil blive afløst ved denne Lov; derfra kan det ærede